

krav om, at alle aktier skal være lige store, og at aktiebrev af denne art må volde praktiske vanskeligheder i tilfælde af transport af en eller flere af de af aktiebrevet omfattede aktier.

I lovforslaget er bestemmelsen på grundlag af de i 1969 betænkningen s. 73-75 anførte betragtninger genoptaget som § 22, 1. pkt., således at § 22 i forning med bestemmelserne i forslaget § 25, stk. 2, vedrørende aktiebogen, skulle gøre det muligt for selskaber, der måtte ønske det, at overgå til det såkaldte „aktiecertifikat“-system ved indførelse af de herpå sigtende vedtægtsbestemmelser.

Baggrunden herfor er, at det under de nordiske aktielovforhandlinger har vist sig, at der i alle de nordiske lande er en voksende interesse for certifikatsystemet som et led i bestræbelserne på at lette de større selskaber og ikke mindst bankerne arbejdsbyrden ved udbytteudbetaling og aktieemissioner. Ved at åbne mulighed for, at en aktionær kan få alle sine aktier i et selskab samlet i ét aktiebrev, og ved at lade aktionærens legitimation til at hæve udbytte og anden udlodning og til at deltage i aktieemissioner være knyttet til hans indførelse i aktiebogen i stedet for til besiddelse af udbyttekuponer, tegningsretsbeviser og lignende, sætter man selskaber og banker i stand til at afvikle disse ekspeditioner under udnyttelse af det moderne kontormaskinel, — elektronisk databehandling m. v. — som står til rådighed for erhvervslivet.

I Sverige har spørgsmålet om certifikatsystemet været gjort til genstand for undersøgelse i fondsbørskomiteen, og bl. a. på grundlag af dennes arbejde — nu offentliggjort som betænkning SOU 1968:59 — nåede de svenske og finske deltagere i det nordiske aktielovsamarbejde til det resultat, at reglerne om certifikatsystemet må udformes ret detaljeret.

I Norge har man allerede ved lovændring af 11. marts 1966 indført bestemmelsen i den norske aktielov 1957, der giver selskaberne valgfrihed mellem det hidtil bestående aktiebrevsystem og certifikatsystemet. Lovændringerne går i hovedtræk ud på, at et aktiebrev ikke længere skal indeholde numrene på de aktier, det omfatter, at aktiebogen herefter må føres efter aktionærernes navne, og at kvittering for udbytte m. v. foruden modtagerens navn og adresse alene skal give oplysning om det antal aktier, som udbetalingen angår.

Det danske lovforslag tilsigter indførelsen af et certifikatsystem uden for komplicerede lovregler.

I § 22 har man gentaget 1930-lovens bestemmelse om, at et aktiebrev kan omfatte flere aktier, og hertil alene tilføjet at et sådant aktiebrev skal angive aktiebrevets løbenummer, de af aktiebrevet omfattede aktiers løbenumre og disses pålydende, og at

bestemmelserne i § 21 om aktiebrevets udstedelse og indhold iøvrigt finder tilsvarende anvendelse på aktiecertifikater. I overensstemmelse hermed bestemmes det i forslaget § 25, stk. 2, at aktiebogen i givet fald skal indeholde oplysning om aktiebrevets løbenummer, de af aktiebrevet omfattede aktiers løbenumre samt disses pålydende. Endelig er udstedelse af udbyttekuponer en frivillig sag.

Den certifikatordning, der herved åbnes mulighed for som alternativ til den traditionelle aktiebrevs — og kuponordning, svarer i alt væsentligt til den nye norske ordning. Den afviger dog fra den norske herved, at såvel aktiebrev som aktiebog skal angive løbenumrene både på aktiecertifikatet og på de af dette omfattede aktier, hvis pålydende ligeledes skal angives. Denne afvigelse har man fundet påkrævet under hensyn til, at de bevis- og kontrolhensyn, der ligger bag en ordensforskrift som lovens nummereringskrav, får særlig vægt, når en dansk lov i modsætning til den norske vil tillade aktier af forskellig størrelse og aktier lydende på ihændehave. I modsætning til det norske certifikatsystem forudsætter det danske lovforslag således, at der foruden den traditionelle aktiebog føres en på grundlag af aktiebogen optagen alfabetisk ordnet personfortegnelse over de aktionærer, som skal have udbytte m. v. tilsendt af selskabet.

Det foreslåede certifikatsystem er kun anvendeligt i selskaber, hvis aktier lyder på navn. Selskaber med *ihændehaveaktier* vil dog kunne etablere en lignende ordning ved i vedtægterne at optage bestemmelser om deponering af aktiebrevene og udstedelse af bevis for, at notering er sket på denne måde, jfr. bestemmelsen i forslaget § 25, stk. 4. Om denne bestemmelse, der er overført fra 1964 udkastets § 30, stk. 4, henvises iøvrigt til bemærkningerne i 1964 udkastet s. 111-112.

Til § 23.

(AL 1930 § 24, stk. 5, 1964 udkastets § 26, stk. 5 og bemærkninger hertil side 103-107).

Bestemmelserne i § 23, stk. 1, omhandler interimsbeviset, der skal tjene aktietegneren som legitimation i perioden, indtil aktiebrev kan udstedes, jfr. § 21, stk. 2. Bestemmelsen er ikke til hinder for en midlertidig udstedelse af interimsbeviser for aktier, der er fuldt indbetalt ved tegningen, men hvor denne endnu ikke er registreret.

Ved bestemmelsen om, at senere indbetalinger på en ikke fuldt indbetalt aktie skal påføres interimsbeviset, har forslaget overflødiggjort aktionærforskrivningen som et særligt dokument, jfr. AL 1930 § 32.

Underskriftskravet er lempet i forhold til AL 1030